

Sygn. akt II Cz 286/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2013 r. w Świdnicy na posiedzeniu

niejawnym zażalenia I. D. na postanowienie Sądu Rejonowego

w Kłodzku z dnia 8 marca 2013 r., sygn. akt I Co 2754/12, oddalające jego

wniosek o ustanowienie adwokata do sporządzenia skargi konstytucyjnej

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 8 marca 2013 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek I. D. o ustanowienie adwokata do sporządzenia skargi konstytucyjnej, wskazując, że przedmiotem skargi może być jedynie ustawa lub inny akt normatywny stanowiący podstawę dla sądu wydania orzeczenia z zakresu wolności, praw i obowiązków określonych w Konstytucji, a niezgodnych z nią. Takiego charakteru – w ocenie Sądu – nie ma postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 2 lipca 2012 r., sygn. akt I ACo 19/12, zwłaszcza że orzeczeniem tym odrzucono zażalenie I. D. od postanowienia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, którego przedmiotem było oddalenie wniosku sędziów Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze o wyłączenie.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wnosząc o jego zmianę i ustanowienie adwokata, wnioskodawca podniósł, że każde orzeczenie, wydane niezgodnie z Konstytucją, podlega zaskarżeniu do Trybunału Konstytucyjnego i to nie Sąd, lecz przyznany adwokat jest upoważniony do podjęcia decyzji co do możliwości zaskarżenia treści normatywnej lub samego orzeczenia, które godzi w prawa i wolności, takim zaś orzeczeniem jest, zdaniem skarżącego, postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2 lipca 2012 r.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało oddaleniu. Skarga konstytucyjna może dotyczyć jedynie przepisów prawa stanowiących podstawę orzeczenia merytorycznego, kończącego postępowanie w sprawie (art. 46 i 47 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym - Dz. U. Z 1997 r. Nr 102, poz. 643 ze zm.), takim orzeczeniem nie jest natomiast postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2 lipca 2012 r., wydane w sprawie o sygn. akt I ACo 19/12. Orzeczeniem tym Sąd odrzucił zażalenie I. D. na postanowienie oddalające wniosek sędziów Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze o wyłączenie, dotyczyło więc ono kwestii incydentalnej – wypadkowej, nie kończącej sprawy merytorycznie. W takich sprawach, jak to wynika z treści powołanych wyżej przepisów, skarga konstytucyjna nie jest dopuszczalna. Skoro zatem zamierzona przez skarżącego skarga nie dotyczyła przepisów stanowiących podstawę orzeczenia merytorycznego, a przy tym zaskarżone postanowienie nie naruszało jego praw i wolności konstytucyjnych (postanowienie o oddaleniu wniosku sędziów o ich wyłączenie nie podlega zaskarżeniu, zatem Sąd Apelacyjny prawidłowo odrzucił wniesione w tym przedmiocie przez I. D. zażalenie), to z oczywistych względów jako niedopuszczalna podlegałaby odrzuceniu. W świetle powyższych okoliczności Sąd Rejonowy zasadnie odmówił ustanowienia pełnomocnika, w tym bowiem zakresie znajduje zastosowanie art. 117 § 5 kpc, zgodnie z którym sąd

uwzględni wniosek, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny. Trzeba też podkreślić, że skarga konstytucyjna ma na celu usuwanie z systemu prawa norm prawnych niezgodnych z Konstytucją, nie jest natomiast środkiem służącym kontroli i wzruszaniu zapadłych w toku postępowań prawomocnych rozstrzygnięć. Tymczasem skarżący upatruje w skardze możliwość dalszego kwestionowania prawomocnego orzeczenia sądowego, które w jego odczuciu narusza jego prawa. Taka praktyka jest jednak niedopuszczalna.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, oddalił zażalenie jako bezzasadne.